

er ikke alene ved Finanslovsbevillinger, at enkelte Tjenestemænd faar en Boliggodtgørelse af 1,200 Kr. Det er ogsaa sket ved Lønningslove, f. Eks. ved den Lønningslov, som er givet for Statens højere Almenskoler i 1908, idet Rektorerens Boliggodtgørelse er sat til 1,200 Kr.; det er netop $\frac{1}{4}$ af Begyndelseslønnen, der for Rektorerne er 4,800 Kr. Og for Rektoren ved Metropolitanskolen, hvis Begyndelsesløn ikke er større, var Godtgørelsen sat til 1,500 Kr., altsaa henimod den Trediedel, som det ærede Medlem nævnde. Ved den Lønningslov, som vi gennemførte i sidste Samling for en Række Tjenestemænd under Undervisningsministeriet, blev disse 1,500 Kr. sat ned, men der gik vi til at give en Række Tjenestemænd, som ikke havde en højere Begyndelsesløn end 4,800 Kr., en Boliggodtgørelse af 1,200 Kr. Det er altsaa noget, Lønningsudvalget er gaaet med til gennem særlige Love, og ikke noget specielt for Bevillinger paa Finansloven.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling og hurtigt Fremme.

Ellinger: Jeg skal indskrænke mig til ogsaa paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag. Der var Tale om, at det skulde henvises til Lønningsudvalget, og der faldt — jeg tror to Gange — den Bemærkning, at det vilde være ønskeligt, om dette Forslag kunde blive fremmet hurtigt, om muligt i indeværende Samling. Ja, mine Herrer, det tror jeg nok er nødvendigt, thi den sidste Paragraf i Lovforslaget siger, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1917. Men det er maaske en Snedighed fra Ministeriets Side for at sætte Lønningsudvalget i livlig Virksomhed. Lønningsudvalget er utvivlsomt ogsaa i Stand til at udøve en saadan livlig Virksomhed, saa at Ministerens Ønske kan blive opfyldt, og til dette Ønske slutter jeg mig ganske.

Finansministeren (Brandes): Naar den sidste Paragraf i Lovforslaget lyder saaledes: Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1917, er det, fordi man mente, at Sagen var meget let overskuelig, og fordi den drejede sig om et finansielt set ringe Beløb. Jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) saaledes, at han, naar han sagde indeværende Samling, snarere mente indeværende Aar, men hvis dette ikke er Tilfældet, kan naturligvis den Paragraf ændres. Men da disse Tjeneste-

mænd i Virkeligheden i lang Tid har trængt til denne Lønforhøjelse, ønskede jeg at bidrage til, at de saa hurtigt som muligt kunde faa den, ogsaa fordi Spørgsmaalet har været rejst for mig i nogen Tid; men jeg har haft en naturlig Frygt for som Finansminister at fremsætte Lønningsforslag for ikke at give mine Kolleger et slet Eksempel.

Ellers skal jeg ikke gaa ind paa, hvad der er sagt med Hensyn til Detailler, da jeg hører, at Sagen skal henvises til Lønningsudvalget, hvad der i og for sig er meget naturligt. Det ærede Medlem fra Mors talte om, at det var ønskeligt at regulere Fordelingen af Lodder til de enkelte Kollektioner. Jeg har allerede ved Forelæggelsen af dette Lovforslag udtalt den samme Betragtning. Det ærede Medlem mente, at man skulde ikke have Kollektioner paa under 150 Lodder og helst ikke paa over 250. Jeg har ganske absolut fulgt den Regel, at der ikke blev givet nogen ny Kollektion paa mindre end 200 Lodder, og har fastholdt dette i de Aar, jeg har været Minister. Men som det ærede Medlem nok ved, kan man ikke komme til en Ordning af eller Regulering af Loddernes Fordeling uden ved Dødsfald, og vel er en Minister meget mægtig, som bekendt, men han raader dog ikke direkte over Liv og Død, og man maa altsaa afvente, at der sker saadanne Dødsfald, hvorved en Regulering kan finde Sted. Jeg vil i øvrigt henvise de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, til Udvalgsbehandlingen, idet jeg blot skal omtale det ærede Medlems Bemærkning med Hensyn til Assistenthusforvalterens Bolig, som han ankede over var regnet til 1,200 Kr. Da den nye Assistenthusforvalter tiltraadte sit Embede, gjordes der fra hans og fra anden Side gældende, at det var ganske nødvendigt, at den Bolig, der var bestemt for Assistenthusforvalteren i Assistenthuset, inddroges til anden Benyttelse, til Opbevaring af de Varer, der pantsattes til Assistenthuset, til Kontorer eller lignende, saaledes at man altsaa til en vis Grad krævede, at den Assistenthusforvalter, der da ansattes, skulde afgive sin Embedsbolig. Under disse Omstændigheder fandt jeg det ikke unaturligt, da Boligen var meget god og laa paa et udmærket Sted, at man da gav ham en passende Sum som Erstatning for denne Bolig. Jeg maa slutte mig til det ærede Medlem fra Bornholm (Kofoed), der sagde, at det ingenlunde er ukendt, at en Bolig regnes til en Sum af 1,200 Kr., saaledes er Forholdet med Assistenthusfor-